

Gavn, ikke have nogen Fordel af Udtørringen. I Anledning af den Bevilling af 8,000 Kr. til Fiskeriet i Almindelighed, som i de senere Aar er givet, og ogsaa er opført paa nærværende Finanslovsforslag, vil det ses af Finansudvalgets Betænkning Nr. 67, at der er ført en Forhandling mellem det ærede Finansudvalg og den høitærede Indreministers, navnlig om Anvendelsen af en Del af denne Bevilling. Endskjøndt denne Bevilling ikke er gjort til Gjenstand for noget Ændringsforslag, antager jeg dog, da den er omhandlet i Betænkningen, at det maa være mig tilladt at knytte nogle faa Bemærkninger dertil. Jeg skal fatte mig meget kort. Hidtil er der af den nævnte Bevilling anvendt nogle mindre Beløb til enkelte Fiskere til Anskaffelse af nye og til dels forbedrede Fiskerivedstaber. Hvorvidt disse Beløb, der jo ikke have været store, egentlig have været til nogen virkelig Nytte for Fiskeriet i Almindelighed, antager jeg kan være tvivlsomt, men da Beløbene i det Hele ere smaa, skal jeg ikke opholde mig videre derved. Det, som efter mit Skjøn paa en langt anden og bedre Maade vilde bidrage til at fremme Fiskeriet, som Forholdene nu efterhaanden have udviklet sig, vilde være, at der fra Statens Side ydes dels Laan dels Tilskud til Anlæg af Gaane til store Fiskefartøier, som man kunde drive Fiskeri med i aabent Vand eller, om man vil, i rum Sø; saadanne Tilskud burde man væsentligt bevilge for at fremme Fiskeriet hos os i en større Grad, end det hidtil har været Tilfældet. Man ser jo, hvorledes fremmede Fiskere næsten trænge ind paa os fra alle Sider, saggende at benytte den Rigdom af Fisk, der er i de Færvande, som omgive os paa de forskellige Sider. Det er saavel i Østerøen som ogsaa særlig i Bøstehavet, at der drives Fiskeri efter stor Maalestok af Fremmede, og det, at navnlig paa Østehavskysten fremmede Fiskere i stedse stigende Antal hvert Aar ligge med hele Flaader og drive Fiskeri, maa være Vidnesbyrd om, at det er en lønnende Virksomhed. Et nærmere Bevis haves ogsaa i den Henseende fra et lille Selvskab, der for et Aars Tid siden har dannet sig i Esbjerg og har drevet Havfiskeri derfra paa samme Maade som de Fremmede og har havt særdeles godt Udbytte af Virksomheden i dette Aar. Dette Selvskab vil søge at udvide sin Virksomhed, forsaavidt det kan skaffe Kapital tilveie, og det vilde efter mit Skjøn være heldigt, om ogsaa Staten der maaske kom til Hjælp med Laan, som vist kunde gives med fuld Sikkerhed i deres Fartøier og Redstaber og naturligvis baade maatte forrentes og tilbagebetales. Jeg tror, at der ogsaa derved vilde kunne ydes Støtte for Fiskeriet. Saadant Fiskeri kan nu drives i Bøstehavet fra Esbjerghavn, der har en særdeles heldig Beliggenhed, idet den er i Forbindelse med en Jernbane, hvorved Afsendelsen kan finde Sted til det nærmest liggende Marked

for Affættningen af Fisk, nemlig Lybskand, hvor man nu affætter især Havfisk til Priser, som man tidligere slet ikke har kjendt. Der vil vist fra denne Gavn kunne drives Havfiskeri i en meget betydelig Udstrækning, og jeg tror ogsaa temmelig langt mod Nord, især da det nu end yderligere er bekendt, at der mellem det saakaldte Horns Rev og Kysten er et Seiløb, hvorigjennem der godt kan seiles i Magsveit, og man saaledes kunde drive Fiskeri fra Esbjerg i temmelig stor Udstrækning mod Nord langs Vestkysten. Men Esbjerghavn har jo den Mangel, at den ligger lige ved vor Sydgrænse, det vilde derfor være nødvendigt, at der for en heldig Udvikling af dette Fiskeri var endnu et Par Steder paa den lange jydsk Kyst, hvorfra der kunde drives Fiskeri. Jeg tænker nærmest paa Sirtshals, hvor jeg tror, at man allerede har begyndt at indrette sig Noget i den Henseende, og ligeledes paa et Sted ved Limfjorden. Begge de to nævnte Steder ere ikke langt fra Jernbanen. Der er begge Steder og særlig ved Limfjorden en talrig og dygtig Fiskerbefolkning, som vil kunne drive dette Fiskeri. Det nuværende Kystfiskeri er jo paa flere Steder i Aftagende, særlig paa den jydsk Kyst, og det er meget naturligt, fordi det er et baade besværligt og farligt Arbejde at drive dette Fiskeri, da det kræver flere Offre af Menneskeliv hvert Aar, og det er desuden ikke meget lønnende. Dette er selvfølgelig ikke stiftet til at drage mange Mennesker til at søge dette Arbejde. Derimod vilde der virkelig efter mit Skjøn kunne udvikles en rigtig god Virksomhed ved at drive Fiskeri med større Fartøier. Derved vilde man kunne beskæftige en hel Del Mennesker, og det vilde tillige kunne blive en Forsøle for vordende Sømand og saaledes paa middelbar Maade bidrage til at udvikle Skibsfarten, hvilken ogsaa er en af de Næringsgrene, som ikke er i fælgelig Grad udviklede her tillands i Forhold til, hvad den burde være efter vort Lands Beliggenhed. — Naar der aarlig har været sørt Klager fra Kystfiskerne over de Ulemper, de have været udsatte for af de fremmede Fiskere — og det vist ikke uden Grund — Klager over, at disse med deres større Fartøier og stærkere Redstaber ofte ødelægge Kystfiskernes svagere Redstaber, og man endogsaa undertiden har tænkt paa at ville sende et Orlogsfartøj derover, for at beskytte Fiskerne under Udførelsen af deres Bedrift, saa tror jeg, at den hensigtsmæssigste Maade vil være, at man, bærst af de fremmede Fiskere, søger at drive Fiskeriet paa samme Maade som de, og at Staten, istedetfor at offere Penge paa at beskytte vore egne Fiskere, hellere maa se at hjælpe dem til at drive Fiskeri paa samme Maade som de Fremmede og derved blive delagtige i den betydelige Rigdom af Fisk, der er udenfor vore Kyster. Fiskeriet er efter mit Skjøn en af de Næringsgrene hertilands, som i Forhold til den Betydning, det kunde faae, er mest forsømt. Der